

О, народна должностъ, братя настъ зове,
Противъ върлите и въчни врагове.

За народна слава бой да ся биемъ.
За мила свободж кръвъ да пролъбемъ.

Младенъ — Дързостъ, братя. Напрѣдъ! (Всички тръгватъ).

ЯВЛЕНИЕ XI.

Боянъ и единъ Турчинъ

(Боянъ — додъто върви полека-лека, до-
жакъда единъ Турчинъ съ ножъ въ ръкъ и съ
впуска на Бояна).

Турчинътъ — Диниши и манжинъ Геуру! (уда-
ръ го съ ножа въ главата).

Боянъ (си издига ножа) — Ахъ ти черенъ
врагъ! (Ударя го въ главата и за едниятъ тур-
чинъ пада долу мъртвъ)

Турчинътъ — Аманъ! гидгимъ.

Боянъ — Пукни и ти отъ мойтъ носъ! (Съ-
тия думи и той пада, като си извиква),
Охъ! мило отечество, приеми сега и менъ жертвата!
съ Богомъ Братя.

(Следъ това ся чува мълва като бой задъ съдъна-
та, сабии звънчать, турски охвания.

ДѢЙСТВИЕ ВТОРО.

ЯВЛЕНИЕ I.

(Стоянъ войвода съди на софра съ нѣколко момчи-
ца и пиятъ).

Стоянъ (съ бѫклица въ ръкъ). — На здрави
момчета да живѣе дружинъ.

Всички заедно — Да живѣе!!!..

Стоянъ — Яжте момчета, и пийте като юнаци,
че съдъ малко ще отидемъ бой да ся биемъ за
да отървемъ царската ни дъщеря Мария отъ